

atter Aarsag til, at vi i Folketinget kom til at tage os af denne Sag, og vi fik forelagt et Lovforslag, hvoraf vi senere fik vedtaget en lille Lov, der gik ud paa at foretage enkelte Forandringer i den bestaaende Brandpolitilov. Det var vistnok i Samlingen 1897—98. Under Behandlingen af denne Lov blev der af flere Medlemmer af dette Ting udtalt Ønsket om at naa til en fuldstændig Revision af den bestaaende Brandpolitilov. Den daværende Justitsminister, afdøde Justitsminister Rump, fandt ikke Anledning til at foretage en saadan Revision, og den forrige Justitsminister havde heller ikke villet foretage noget i denne Retning. Nu have vi faaet et andet Ministerium, og allerede i den første Samling se vi, at den nuværende Justitsminister har gjort Skridt til at faa dette ret omfattende Spørgsmaal ordnet — ærede Medlemmer huske jo nok, at det her foreliggende Forslag blev omdelt i Folketinget i Slutningen af forrige Samling. Jeg er den højtærede Justitsminister taknemmelig for, at han saa hurtigt og energisk har taget dette ret store Spørgsmaal op.

Det foreliggende Forslag forekommer mig ogsaa i sin Helhed at være et rigtig godt Forslag, og i det mindste forekommer det mig, at det danner et godt Grundlag for videre Forhandling. Det er godt og klart affattet, og de Forandringer, der ere foretagne tillige med de ny Bestemmelser, der ere indsatte, ere formede paa en klar og let overskuelig Maade. Det har selvfølgelig ikke ringe Betydning at faa en Revision af den nuværende Brandpolitilov, men en saadan Revision faar først den fulde Værdi, naar den kommer til at gaa i den rigtige Retning. Man kan saa spørge: Ja, men hvad er den rigtige Retning? Dertil vil jeg for min Del sige, at det forekommer mig at være det, at vi først og fremmest faa en Brandpolitilov, der er klar og let forstaaelig — vi maa jo huske paa, at Landhaandværkerne, navnlig Murerne, paa Landet skulde kunne forstaa den i alle sine Enkeltheder. Det er den første Betingelse. Den anden er den, at Loven kan yde gode Sikkerhedsbestemmelser mod Ildebrande. Men ved Siden deraf maa Brandpolitiloven ogsaa være saadan, at den ikke kommer til at genere Befolkningen og ikke kommer til at paalægge Befolkningen større eller maaske endog unødvendige Udgifter. En Brandpolitilov kan let blive saaledes, at den kan blive en Gøne for Befolkningen og komme til at paalægge Befolkningen forøgede unyttige Udgifter, uden at den derfor i nogen

Maade skaber større Sikkerhed eller Tryghed i Henseende til Ildebrande. Det drejer sig om at faa en god, fornuftig og praktisk Lov, saaledes at den i det praktiske Liv kan vise sig at være brugbar og svare til sin Hensigt. Det foreliggende Lovforslag danner et rigtig godt Grundlag for videre Forhandling, men der er selvfølgelig mange Bestemmelser, som jeg mener det vil være rigtigt at faa forandrede, og der er ogsaa enkelte Bestemmelser, som jeg tror det var rigtigst at udelade.

Den første Bestemmelse, jeg vil omtale, findes i § 9, i hvilken der er foretaget en ret betydelig Forandring med Hensyn til, hvad der for Fremtiden skal henregnes til brandfarlige Tage. Ifølge den bestaaende Lov henregner man til ildfaste Tage, Tage, der ere dækkede med Skifersten, Tagpap eller Spaan, men her foreslaas det, at Spaan for Fremtiden skal regnes i Klasse med Straa og Rør, altsaa med andet brandfarligt Tag, altsaa en ganske betydelig Forandring. Jeg er nu i og for sig ikke mod denne Forandring, jeg tror, det er en ganske god Bestemmelse. Ikke fordi jeg mener, at Spaan er lige saa brandfarlig som Straa eller Rør, det er det ikke, men Spaan er et meget daarligt Tækkemateriale, der er i Færd med at gaa helt af Brug. Der er saa godt som ingen ny Huse, der blive tækkede med Spaan, man kan kun med Fordel anvende Spaan som Underlag for Tagpap, og det vil vistnok være fuldstændig lovligt ogsaa efter Forslaget. Jeg har altsaa paa dette Punkt ikke noget mod Forslagets Bestemmelser.

I § 10 er der foretaget en Forandring, som forekommer mig at være uheldig. I den bestaaende Lov hedder det, at Komfurer, Jernovne og Rør fra disse Ovne maa ikke komme Træværk nærmere end 8 Tommer, og dette Tal foreslaas nu forandret til 12 Tommer. Jeg tror, at denne Forandring er uheldig og navnlig i høj Grad upraktisk. Ude paa Landet har man ikke Raad til at bygge Huse med store og høje Stuer, f. Eks. med en Højde af 4 a 5 Alen fra Gulv til Loft, der maa vi nøjes med lave og i Reglen smaa Stuer. Naar man der skal have en Kakkellovn sat op paa en fornuftig og praktisk Maade, vil det mange Gange være helt umuligt at faa den fjernet de her foreslaaede 12 Tommer fra alt Træværk. Træværk kan være mange forskellige Ting, det kan være Loft, det kan være en Bjælke henad en Mur, som endda kan være kalket over, det kan være en Dørkarm eller en Dørfylding. Jeg tror, at man uden Spør af Risiko her